U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Milady Tomkové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 10,** a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 22 EC 5/2010, ve věci návrhu na zaplacení částky 22 523 Kč: žalobkyně: **Vodafone Czech Republic, a. s.,** IČ 25788001, se sídlem v Praze 10, Vinohradská 167, a žalovaného: **D. B.,**

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 10. 10. 2011 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad tomuto senátu rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 10 ve věci návrhu na zaplacení částky 22 523 Kč.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Žalobkyně uzavřela se žalovaným dne 21. 3. 2006 smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb Vodafone, jejíž nedílnou součástí byly Všeobecné podmínky pro poskytování služeb elektronických komunikací sítě Vodafone (dále též „Všeobecné podmínky“). Vedle účastnické smlouvy uzavřel žalovaný s žalobkyní samostatné kupní smlouvy, jejichž předmětem byl prodej telefonních přístrojů typu Motorola L7 Black, Nokia 6111 a Nokia 6111 za podmíněně zvýhodněné kupní ceny s podmínkou, že žalovaný je povinen aktivovat předmětné SIM karty a od té chvíle řádně užívat zvolený tarif po dobu minimálně 6 měsíců. Na základě účastnické smlouvy poskytovala žalobkyně žalovanému telekomunikační služby, za něž byl žalovaný povinen řádně platit cenu stanovenou v platném ceníku služeb žalobkyně. Žalovaný neuhradil do data splatnosti vyúčtování za telekomunikační služby, čímž porušil povinnost podle účastnické smlouvy a Všeobecných podmínek. Žalobkyně tak byla oprávněna doúčtovat mu doplatek kupní ceny za telefonní přístroje v celkové výši 22 523 Kč.

Žalovaný doplatek kupních cen ve stanovené lhůtě neuhradil, proto se po něm žalobkyně návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu ze dne 12. 1. 2010 domáhala zaplacení částky 22 523 Kč v souladu s příslušnou kupní smlouvou.

Obvodní soud pro Prahu 10 usnesením ze dne 24. 3. 2011, čj. 22 EC 5/2010 - 21, řízení o zaplacení částky 23 523 Kč zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále též „zákon o elektronických komunikacích"), stanovilo pravomoc k projednání a rozhodnutí nároku žalobkyně jinému orgánu než soudu; tím je Český telekomunikační úřad. V projednávaném případě má být žalovanému uložena (sekundární) povinnost zaplatit částku 22 523 Kč, která vznikla v důsledku porušení (nesplnění) povinnosti řádně uhradit cenu telekomunikačních služeb. Řízení se tedy i v tomto případě týká porušení povinnosti vyplývající ze zákona o elektronických komunikacích. Podle soudu se jedná o spor z titulu dlužné smluvní pokuty, jejíž výše odpovídá rozdílu mezi zvýhodněnou a plnou cenou zakoupeného telefonního přístroje; k tomu soud odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 9. 9. 2008, čj. Konf 27/2008 - 7. Výrok o zastavení řízení a postoupení věci odůvodnil odkazem na ustanovení § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále též „o. s. ř.").

Proti výše uvedenému usnesení brojila žalobkyně odvoláním ze dne 12. 5. 2011. Namítala, že v daném případě nejde o spor ze smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb, o němž by rozhodoval Český telekomunikační úřad, ale že se jedná o spor z kupní smlouvy, o němž má rozhodovat soud. Nárok na zaplacení požadovaného rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu nevyplývá z poskytování služeb elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích; jedná se o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy. K rozhodnutí projednávané věci je tedy příslušný soud. Ze shora uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby Městský soud v Praze napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

O podaném odvolání dosud nebylo rozhodnuto. Obvodní soud nicméně po podání odvolání nepostupoval podle § 210 o. s. ř., tj. nedoručil podané odvolání účastníkům řízení a věc nepředložil k rozhodnutí Městskému soudu v Praze. V rozporu se zákonem, pominuv podané odvolání, obvodní soud vyznačil právní moc usnesení o zastavení řízení ke dni 2. 8. 2011, a následně věc postoupil Českému telekomunikačnímu úřadu.

Český telekomunikační úřad podal zvláštnímu senátu návrh k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že jeho pravomoc je dána pouze v případech sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících; nárok z titulu doplatku ceny podle kupní smlouvy přitom takovým ujednáním není. Český telekomunikační úřad tedy není příslušným orgánem k rozhodnutí daného sporu týkajícího se nedoplatku kupní ceny ve výši 22 523 Kč, neboť se nejedná o cenu za službu elektronických komunikací. K rozhodování sporu má pravomoc Obvodní soud pro Prahu 10. V této souvislosti navrhovatel odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 3. 2007, čj. Konf 5/2007 - 6, ze dne 1. 10. 2008, čj. Konf 25/2008 - 5, a ze dne 3. 12. 2008, čj. Konf 97/2008 - 6.

Zvláštní senát se před rozhodnutím ve věci samé zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a o ní rozhodnout.

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné územní, zájmové nebo procesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Z ustanovení § 1 odst. 2 tohoto zákona pak plyne, že kompetenčním sporem je buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

Takto vymezené kompetenční spory projednává a rozhoduje zvláštní senát (srov. § 2 odst. 1 tohoto zákona). Ten pak rozhodne, kdo (tedy která strana kompetenčního sporu) je příslušný vydat rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení (§ 5 odst. 1 téhož zákona).

Podle § 3 odst. 2 tohoto zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou. Účastník řízení (v daném případě navrhovatel) se tedy může úspěšně domáhat rozhodnutí zvláštního senátu o kompetenčním sporu jen tehdy, pokud takovýto spor mezi jeho stranami vůbec vznikl. Tak tomu v daném případě není. Z předloženého soudního spisu Obvodního soudu pro Prahu 10 jednoznačně vyplývá, že v proti usnesení obvodního soudu ze dne 24. 8. 2009, čj. 109 EC 28/2009 - 23, bylo podáno včasné odvolání, o němž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Podání odvolání účastníkem řízení však způsobuje, že rozhodnutí soudu prvního stupně nenabývá právní moci, dokud o odvolání pravomocně nerozhodne odvolací soud (§ 206 odst. 1 o. s. ř.). Citované usnesení o zastavení řízení tak nemohlo nabýt právní moci, nebylo-li dosud pravomocně rozhodnuto o odvolání žalobkyně.

Pokud v řízení o návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu nebylo dosud pravomocně rozhodnuto o odvolání žalobkyně, nemohla být věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (v souladu s výrokem I. usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10, čj. 22 EC 5/2010 - 21), který by následně mohl podat návrh na zahájení řízení podle zákona č. 131/2002 Sb; kompetenční spor tak doposud nenastal. V takovém případě pak není možné, aby se k dané věci mohl vyjádřit zvláštní senát, neboť neexistují ani strany sporu ani samotný spor o pravomoc.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem v projednávané věci nejsou splněny podmínky řízení o kompetenčním sporu, proto zvláštní senát návrh Českého telekomunikačního úřadu odmítl [§ 4 zákona č. 131/2002 Sb. a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. prosince 2011

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu